

вори и твори: „и мои-тѣ раны видишз, но и вѣ-
рѣ-тѣ ми знаешз, и волю-тѣ ми видишз и въз-
дѣхваніа-та ми чѣвашз; не може да са скріе отз
тебе, боже мой, творче мой, избавителю мой, нито
една капка сълза, нито една частица отз капка-
тѣ: што юще не съмь сторилз, видѣтз твои-тѣ
очи, а въз твою-тѣ книгѣ е написано, и кое-то
юще не съмь сторилз.“ Но понеже знае, че ни
едни грѣхове не сѣ по ики отз търпеніе-то и
любвь-тѣ на Бога нашего, кой-то каюши-тѣ са
прави участницы за свое-то божество, той пакз са
ослобождава, радѣюши са и трепаѣщи, защото ще
пріемне въз себе тойзи огонь, и — голѣмо чѣдо! —
не изгорѣ отз него ама са подмлади, както нѣ-
коги капина-та гореше но не изгораваше.

Найпослѣ божественный златоустз моли за по-
мощь пречистѣ дѣвъ и небесны-тѣ силы и сички-тѣ
светцы, и свѣршава тойзи редз на побожны-тѣ бого-
молцы съ молитвъ, кою-то преди само-то приче-
щеніе свещенникз-а съ пѣтирз-а въз рѣцѣ-тѣ си каз-
ка на причастницы-тѣ, та ю дѣмѣтз подирѣ мѣ:
„Вѣрѣю гѣсподи ѿ ѿповѣдѣю, ѿкѣ ты ѣси воис-
тиннѣ Хрѣтѣсъ сѣз Бга живагѣ, пришедѣ въз мѣрз
грѣшныа спасти, ѿ нѣхже пѣрвый ѣсмь азъ. Ещѣ
вѣрѣю, ѿкѣ сѣ ѣсть сѣмое пречѣистое тѣло твоѣ,
ѿ сѣа сѣмаа ѣсть чѣтнаа крѣвъ твоа. Молю са
ѿвѣ твоѣ: помѣлѣй мѣ, ѿ прѣстѣ мѣ прегрѣшѣ-
ніа моѣ, вѣлнаа и невѣлнаа, ѿже словомз, ѿже
дѣломз, ѿже вѣдѣніемз ѿ невѣдѣніемз, ѿ спѣдѣви
мѣ нешѣжденнѣ причастѣтѣса прѣтѣхз твоѣхз та-